

SAMENVATTING.

Aan de systematische beschrijving der *Chirostylidae*, die door de Siboga-Expeditie werden verzameld, gaat een korte bespreking van de uitwendige morphologie der familie vooraf. Aan het slot volgt een overzicht in tabelvorm over de geographische verspreiding der soorten en een lijst van alle tot nu toe bekende species met opgave van literatuur, vindplaats en diepte, waarop zij werden aangetroffen.

Bij de bespreking van den uitwendigen lichaamsbouw zijn vooral naar voren gebracht de kenmerken, waardoor de groep der *Chirostylidae* zich onderscheidt van de naverwante familie der *Galatheidae* en het al of niet aanwezig zijn van Macrureneigenschappen bij de *Chirostylidae*.

In het oog vallend is de groote overeenkomst in uiterlijke kenmerken van het genus *Eumunida* der *Chirostylidae* met het genus *Munida* der *Galatheidae*. Bij nadere beschouwing echter blijkt, dat deze overeenkomst slechts op convergentie berust. In de familiekenmerken wijken de beide genera belangrijk van elkaar af.

Een bespreking van de kenmerken, waarin de *Chirostylidae* met de Macruren overeenstemmen en van die, waarin ze ervan afwijken, is misschien wel de beste methode om, in een korte samenvatting als deze, een eenigszins juist beeld van de familie te geven.

Hier volgen dan allereerst de eigenschappen der *Chirostylidae*, die overeenkomen met die der Macruren:

Evenals bij de Macruren zijn de oogen goed ontwikkeld. De oogboog, die we mogen opvatten als de bij de oogstelen behorende sternaalplaat, is steeds vrij en beweeglijk.

De antenne bestaat uit 5 onderling vrije leden en draagt altijd een duidelijke schub.

Bij *Chirostylus* en *Uroptychus* draagt de mandibel tanden aan den medialen rand.

De exopodiet van den 1. maxillipede heeft een zweep.

De cephalothorax heeft een langgerekten vorm.

Het abdomen is krachtig ontwikkeld. Het telson is van eenvoudige structuur. Een staart-waaier, gevormd door het telson en de beide uropoden, is steeds aanwezig.

Afwijkend van die der Macruren zijn de volgende kenmerken:

Onder de *Chirostylidae* komt slechts aan den 1. Maxillipede van *Eumunida* een epipodiet voor. De 1. maxillipede van *Chirostylus* en *Uroptychus* mist deze epipodiet en alle verdere, bij andere Decapoda voorkomende epipodieten ontbreken bij de 3 genera of zijn slechts zeer rudimentair ontwikkeld.

De arthrobranchien zijn schijnbaar tot pleurobranchien geworden, doordat het deel van de gewrichtsmembraan, waaraan de kieuw is bevestigd, bij het volwassen dier verkalkt.

Het laatste sternum van den cephalothorax is verdwenen.

Behalve het zesde paar zijn de pleopoden vaak geheel of grootendeels afwezig.

De staartwaaier wordt tegen het abdomen teruggeklapt.

De eieren zijn zeer groot en de jonge dieren komen, zooals voor *Uroptychus* is nagegaan, niet als larven uit het ei, maar hebben dan reeds alle morphologische kenmerken van het volwassen dier.

De familie der *Chirostylidae* wordt verdeeld in:

1. Subfamilie *Uroptychinae* met de beide genera *Uroptychus* en *Chirostylus* en
2. Subfamilie *Eumunidinae* met als eenig genus *Eumunida*.

In het Siboga-materiaal komen 14 soorten van de familie voor.

Chirostylus is er in vertegenwoordigd door 2 nieuwe soorten: *Ch. ciliatus* en *Ch. sterno-ornatus*.

Van *Uroptychus* zijn 5 reeds bekende soorten verzameld en 5 soorten zijn nieuw, met name: *U. brevirostris*, *U. naso*, *U. sibogae*, *U. suluensis* en *U. xipholepis*.

Twee reeds eerder gevonden *Eumunida*-soorten zijn in het Siboga-materiaal aanwezig en bovendien is hier beschreven *Eu. funambulus*, die uit de collectie van kapitein SCHOO afkomstig is.

Hoewel de tabel van de geographische verspreiding der *Chirostylidae* eigenlijk voor zichzelf spreekt, is het misschien gewenscht hier nog op enkele punten den nadruk te leggen.

Slechts 2 soorten van deze familie komen zoowel in den Atlantischen als in den Pacifischen Oceaan voor. Dit zijn:

1. *Uroptychus nitidus* A. Milne-Edwards, die in 't gebied van de Antillen thuis hoort, waarvan aan de westkust van Europa en Afrika en in de Middellandsche Zee de subspecies *concolor* voorkomt, en die aan de westkust van Amerika door de ondersoort *occidentalis* wordt vertegenwoordigd.

2. *Eumunida picta* S. I. Smith, die voor 't Oosten en Westen van den Atlantischen Oceaan bekend is en volgens ISABELLA GORDON ook dicht bij Nieuw-Zeeland in den Pacifischen Oceaan is gevonden.

Voor den Indischen Archipel zijn 18 soorten van *Chirostylidae* bekend, waarvan er 14 door de Siboga-Expeditie zijn verzameld.

De hier volgende lijst geeft alle voor den Archipel bekende soorten, waarvan de naam van S.E. is voorzien, wanneer de soort voor 't eerst door de Siboga-Expeditie is gevonden, en van N.S., wanneer ze niet door de Siboga-Expeditie is verzameld.

1. <i>Chirostylus ciliatus</i> n. sp. S.E.	10. <i>U. cavirostris</i> Alcock & Anderson S.E.
2. <i>Ch. laevis</i> Henderson N.S.	11. <i>U. naso</i> n. sp. S.E.
3. <i>Ch. sterno-ornatus</i> n. sp. S.E.	12. <i>U. nigricapillis</i> Alcock.
4. <i>Eumunida balssi</i> Gordon S.E.	13. <i>U. scandens</i> Benedict S.E.
5. <i>Eu. funambulus</i> Gordon N.S.	14. <i>U. sibogae</i> n. sp. S.E.
(collectie SCHOO)	15. <i>U. spinimarginatus</i> Henderson N.S.
6. <i>Eu. smithii</i> Henderson.	16. <i>U. suluensis</i> n. sp. S.E.
7. <i>Uroptychus australis</i> Henderson N.S.	17. <i>U. tridentatus</i> Henderson.
8. <i>U. australis</i> var. <i>indicus</i> Alcock S.E.	18. <i>U. xipholepis</i> n. sp. S.E.
9. <i>U. brevirostris</i> n. sp. S.E.	

Bovendien valt hier nog te noemen *Chirostylus investigatoris* Alcock & Anderson, die aan de westkust van Sumatra is gevonden, en dus eigenlijk tot het oostelijk gebied van den Indischen Oceaan behoort, maar eventueel ook kan worden beschouwd als tot den Archipel te behooren.